

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. LXXXVI.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

LXXXVI. Quæ cum ita sint, apparet utique, quod in sensu Scripturæ S. investigando, rationis etiam usus sit egregius & maxime necessarius: Id quod tamen non ita accipiendum est, ac si rationis decempe-dâ omnia quæ de fide in Scripturis S. traduntur, sint dimetienda, hoc enim pacto rationem simpliciter pro fidei principio assumeremus; sed ita ut leges Consequentiarum, & omnia Axiomata Philosophica quorum conrradictoria vel mediate vel immediate conrradictionem involvunt, etiam hic suum locum habeant, nec in dubium ea vocare liceat. Illud enim principium: Impossibile est idem simul esse & non esse, ab ipso Deo, naturæ nostræ adeo firmiter impressum est & quasi insitum, ut hominis nomen vix amplius mereatur, aut mente plane captus sit, habendus, si quis cum VVeigelio illud plane rejicere, vel aliquid huic principio contrarium velit statuere. Quæcunque igitur ex hoc principio naturaliter deducuntur (qualia sunt principia potissima Exegeteos, nec non omnes Consequentiarum leges) illa etiam in Theologicis locum habere debent, adeo, ut si quis aperte posset demonstrare, quod v. g. mysterium SS. Trinitatis conrradictionem involvat (id quod tamen in æternum nunquam futurum est) tum agnoscendum esset, mysterium hoc esse *contra rationem*, adeoque nec pro vero habendum esse, cum mysteria quidem *supra rationem*, at nunquam contra rationem esse debeant. Hinc in Scripturis explicandis principia Exegetica a primo nostræ rationis principio fluentia indubitata habenda sunt veritatis, & quicquid ex illis evidenter concluditur, pro vero ut recipiatur necesse est. Sit enim e. g. proposita *Quæstio An Caput II. Joelis impletur jam sit, nec ne?* Hujus *Quæstionis*

affirmativam ex principiis Exegeticis ita deduco : Pono primum hanc hypothesin : Caput hoc, uti ejus partes ordine loci se subsequuntur, ita ordine temporis implendum erit : Probatur hoc ex Connexione, nam à v. 1. usque ad 11. una eademque res commemoratur. Deinde usque ad v. 17. dicitur, quidnam faciendum sit illâ tempestate, qua id eventurum est, quod ante prædicitur. Porro usque ad v. 27. prædicitur, quid Deus post ablatam illam calamitatem, de qua initio Capitis Propheta locutus erat, facturum sit. At v. 28. commemoratur aliquid quod evenire debet **POST ILLA**, & quidem usque ad finem. His igitur nexibus contradicendus esset, si quis negare vellet, partes hujus Capitis eodem temporis ordine implendas esse, quem obtinent ratione loci. Hoc præsupposito video, quod D. Petrus ea quæ ultimo loco v. 28. seqq. in hoc Capite prædicuntur, tempore Apostolorum impleta jam esse asserat, Act. II. 16. seqq. ; unde per legitimam Consequentiam infero, quod etiam totum hoc Caput jam impletum sit, siquidem ea quæ initio dicuntur ante illa quæ in fine prædicta sunt, fuerunt implenda, velut ante est declaratum : ut adeo D. Anadvertens in Deduct. Germ. §. 6. illud vaticinium adhuc implendum restare minus recte asseruerit, cum per genuina Exegeteos principia aliud jam sit demonstratum. Atque ita ex hoc Exemplo apparet, quantum etiam rationis nostræ in Expositione sacrarum literarum usus deprehendatur.

LXXXVII. At si quis etiam ulterius hic velit progredi, & illa quoque rationis ac Philosophiæ Axiomata pro fidei & Expositionis Scripturarum principio nobis obtrudere, quæ saltem per Inductionem cognita habemus, & quorum contradictoria non im-